

Занимљива је констатација Весне Марковић, посланице Српске Нато (напредне) странке, која тврди да између Србије и западне војне алијанске не постоји и не би требало да постоји трајно непријатељство.

Наравно, њен иступ је тек један у низу “пробних балона” којима нас бресе, или барем то покушавају, да чланство НАТО, у не тако далекој будућности, прихватимо не само као судбину, нормалност, већ и нешто што је пожељно, благословено и далеко природније од било каквог војног савеза са Русијом и осталим савезницима, који нам за разлику од доказаних белосветских утеривча “мира”- заиста желе добро и свакако не у вазалној улози!

Слажем се да трајних непријатељстава нема, једнако колико верујем да са НАТО пактом трајног пријатељства не може и не сме бити, јер није то робовање митовима, како данас евроатлантски фанатици, воле да лупе па остану живи, већ факат да би Србија пљунула на своје гробове, своју нејач, своје хероје и на послетку- своје оболеле уколико би постала чланица једног од најкрвавијих војних савеза у историји човечанства!

НАТО не само да је узео огроман, неопростив данак у крви Србији, већ је осиромашеним уранијом осакатио за векове, чије страховите последице нација почиње да осећа у епидемичном таласу!

Но, и када би све лично склонили у страну, а не смемо, никада, остаје гола и непоречива чињеница да је придруживање НАТО алијанси заправо намицање омче себи око врата и добровољно пристајање сваке нове чланице да постане колонија Америке, тачније, њен резерват свежег топовског меса, јаничара, слуга, беспоговорних послушника и наравно- полигон за базе, складишта оружја, отпада и лешева!

Придружити се НАТО пакту свакако није привилегија већ проклетство! Бити држава чланица подразумева да сте “заштићени” од свих осим од- Америке!

Можда звучи претерано, али у пакту са ђаволом- свако је његова жртва и његов плен, и управо та том принципу је и основана “мировна” алијанса која је за деценије свој постојања оставила за собом толико крви невиних и грובה “коллатералних” штета да је биланс застрашујућ, само када би неко имао храбрости да се позабави њиме и проговори истину!

Чланство у НАТО (а Србија је срамним споразумом, без икакве речи размењене са народом, постала малтене придружени члан, колико год се неки успињали да устврде другачије)- држава престаје да буде држава, постаје пуки ледина која носи своје име и ништа више од тога!

Њеном армијом више не комадују њени официри, барем не на највишем и најважнијем нивоу.

Наиме, улогу главнокомандујућег обавезно преузима амерички генерал (без разлике који), и око тога нема преговора (као да па око осталих питања има?!).

За америчке официре и војнике важе само закони Америке, тако да чланице алијансе сматрају својим естериторијалним поседима у којима без икакве казне, па и опомене, могу дословно починити најтежа кривична дела без икакве одговорности, кретати се куда и како хоће по држави, користити њену инфраструктуру као свој тезгарошки нарамак, запоседати дословно сваки сантиметар државе проглашавајући својим стратешким циљем, а у њиховој крвавој агенди циљ оправдава дословна сва средства, без разлике да ли је реч о држави чланици савеза или некој убогој на коју се војно намерио!

Финансијски моменат је тек прича за себе- држава која жели да постане члан пролази кроз иницијацију за пакао која подразумева тотални крах домаће привреде и финансија, јер обавеза сваког вазала је да опреми своју војску оружјем по такозваним НАТО стандардима, што значи- америчким наоружањем, по цени коју ни четири поколења не могу да отплате!

Тај моменат, уз све поменуте чини шта?! Па, оно с почетка- свака нова чланица је покорни слуга који своју земљу користи под закуп малтене, док весело служи као фришка жртва за нове сумануте подухвате утеравања “мира” и “демократије” тамо где је потребно, односно, тамо где је Америци потребно, у шта се Србија, нажалост, на најгори и најкрвавији начин уверила!

Разлога да Србија никада не постане чланица НАТО је толико да би се о њима могло и морало писати и говорити без задршке и престанка, док је аргумент за приступање само један- издаја! Безочна и неопростива!

Зато, млада дамо, Весна Марковић, два пута размислите пре него што следећи пут изговорите оно што, убеђен сам, не мислите али Вам је дошапнуто да кажете!

Трајно непријатељско зарад будућности, слажем се, не треба да постоји!

Но, зарад те будућности и опстанка Србије као иоле суверене државе (јер сте учнили готово све да од суверености имамо још евентуално Сабор трубача у Гучи) не сме,

понављам НЕ СМЕ постојати ни примисао да нам НАТО у било ком облику може бити пријатељ!

Није ни онима које није злочиначки сатирала и потрвала, а камоли нама које је задужила генерацијама осакаћених осиромашеним уранијом, мајкама у црнини, још свежим хумкама и добарано уништеном државом!

Није, јер не будите у заблуди, колико год се ми њима додворавали никада нам неће опростити пораз који су доживели 1999. године, а јесу, колико год то некоме звучало апсурдно и смешно!

На примери “мале” и “нејаке” Србије сломили су зубе! За три месеца пакла нису успели да нас покоре и десеткују, али хоће за дан мира и савезништва, верујте!

Опет по оној старој и мудрој: “Ко с ђаволом тикве сади- о главу му се лупају!”

У овом случају “тикве” су они проклети црни ђакови с лешевима војника!

Понајмање америчких, углавном “савезничких”, односно, јаничарских, оних који су ту да дају данак у криви, па после могу и да нестану с мапе, лако ће се пронаћи нове овце за шишање и клање!

Понављам и закључићи- ништа будућност Србије не гарантује као савез са Русијом на равноправно нивоу, јер никоме не смео робовати, с тим што Русија никада то нити је тражила нити жели од нас!

НАТО, понављам, штити своје чланице од свих осим од Америке, а реално, од кога је заштита највише потребна осим од ње?!

Праштати треба, хришћански је и људски, али зборавити никако!

Ни зло које нам је НАТО нанео, довека!

То смо дужни поколењима! Обавезни да не допустимо да гробови постану грудобрани сумануте армаде која ће преко њих нишнити неке нове, невине жртве...

([ФСК](#))